

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com



Η εξιστόρηση των “Ελληνικών κατορθωμάτων” στις Τρωάδες

ΘΕΣΗ αν άμεσα στις πιο εντυπωσιακές και «δύσκολες» παραγωγές του παροικιακού μας θεάτρου δικαιούνται οι παραστάσεις της τραγωδίας **ΤΡΩΑΔΕΣ** από το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας, που άρχισαν με την πρεμιέρα του περασμένου Σαββάτου στο θρύλικό πλέον «Μαντουρείο» του Μάρρικβιλ.

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ από πρώτο χερι τους κόπους, την προσπάθεια και υπομονή που απαιτούν οι πρόβες εβδομάδων και μηνών από ένα σύνολο ερασιτεχνών προκειμένου να παρουσιαστεί μια παράσταση επαγγελματικού επιπέδου, με απαιτήσεις στα ηχητικά, στα ενδυματολογικά, στις ερμηνείες και την σκηνοθεσία, οφείλω εξ' αρχής να συγχαρώ θερμά τον σκηνοθέτη **Σταύρο Οικονομίδη και ΟΛΟΥΣ** τους συνεργάτες του, όπως και το Ελληνικό Φεστιβάλ που συμπεριέλαβε στο πρόγραμμα των φετεινών του εκδηλώσεων τις **ΤΡΩΑΔΕΣ**. Έργο του αθάνατου Ευριπίδη, τον οποίο πολλοί κατέκριναν εν ζωή και πολλοί ως και σήμερα τον... αποφεύγουν. Για λόγους που θ' αναφερθούν στη συνέχεια.

ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ όταν τα ερασιτεχνικά μας θεατρικά συγκροτήματα ήσαν αρκετά και μπόλικες οι θεατρικές παραστάσεις που παρουσίαζαν, είχαμε την ευκαιρία όχι μόνο να επαινούμε, αλλά και να κριτικάρουμε. Παρατηρώντας κάποιες αδυναμίες, ή λάθη, ακόμη και την «ακαταλληλότητα» κάποιων προσώπων. Αργότερα η κριτική σταμάτησε διότι οι ενασχολούμενοι με το θέατρο λιγότεψαν και δεν ουδείς περίσσευε πλέον.

Η ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΩΣΤΑ συγκλονιστική Κασσάνδρα

ΕΤΣΙ, θ' αναφέρω όλους κι' όλες που σε γενικές γραμμές έλαβαν υψηλούς βαθμούς για τις ερμηνείες τους, χωρίς όμως βαθμολογικές συγκρίσεις. Πέρα από την αναπόφευκτη αναφορά στην συγκλονιστική ερμηνεία του ρόλου της Κασσάνδρας από την νεαρή και σχετικά νέα στη σκηνή **Αθανασία Κώστα**. Η οποία «ζούσε» την κάθε φράση και λέξη που έλεγε

και κυριολεκτικά συγκλόνισε όταν συγκλονισμένη κι η ίδια έκανε με πάθος τις δυσοίωνες προβλέψεις της για τον κακό Οδυσσέα. Προβλέψεις της Κασσάνδρας που πάντα επαληθεύουν! Άσχετα αν κάποια... υπερμοφωμένοι αποκαλούν σήμερα Κασσάνδρες όσους κάνουν προβλέψεις που διαψεύδονται πανηγυρικά.

ΔΙΑΧΥΤΗ σ' όλο σχεδόν το έργο μια έντονη περιγραφή βαρβαρότητας των νικητών Ελλήνων εναντίον των ηττημένων, συνοδευόμενη με τους οδυρμούς των Τρωάδων για θανάτους των ανδρών τους και την καταστροφή της Τροίας τους που τόσα παρήγαγε και γέννησε τόσους σπουδαίους

περί ψυχής, πάντα κατά τον Ευριπίδη, είναι παραμύθια!

ΕΣΠΕΥΣΑ στο διάλειμμα να επισημάνω αυτή τη φράση στο φίλο και γνωστό άθρησκο καθηγητή Γιώργο Παξινό ο οποίος την υιοθέτησε αφ' ενός κι αφετέρου μου ζήτησε να γράψω ότι ανάμεσα στις ντόπιες θεατρικές παραστάσεις



Τον Δρα Γιώργο Παξινό οι φίλοι του μπορούμε να τον αποκαλούμε και Ευριπίδη, από εδώ κι εμπρός - εαν κι ο ίδιος το εγκρίνει ασφαλώς.



ΣΗΜΕΙΩΝΩ ΟΤΙ: η κορυφαία βαρβαρότητα πράξη των Ελλήνων να γκεμίσουν από τα τείχη ένα εγγονάκι της Εκάβης (με την δικαιολογία δυσμενών προαγγελιών) είναι επινοήσεις του Ευριπίδη, όπως και τόσα άλλα, άλλων μυθοπλαστών που ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ από τον Όμηρο στην Ηλιάδα. Η οποία - αν δεν το ξερέτε ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΤΟΝ ΔΟΥΡΕΙΟ ΙΠΠΟ ΑΝΑΦΕΡΕΙ!!

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

Παίζουν: Γιάννης Δαβίσκας – Ποσειδώνας, Chris (Χρυσούλα) Messaris - Αθηνά, Maria (Μιμικά) Valaris -Εκάβη, Nick Tsioukanis – Ταλθύβιος, Athanasia Costa – Κασσάνδρα, Evelyn Tsavalas – Ανδρομάχη, Gaelle Emvalomeni- Ελένη, Polyzois Patelis – Μενάλαος, Deon (Κωνσταντίνος) Gama – Αστυνάκτας. Χορός: Angela (Κική) Betti, Liana Vertzayias, Athanasia Costa, Evelyn Tsavalas, Gaelle Emvalomeni, Chris (Χρυσούλα) Messaris, Nikoletta Georgitsi, Domna Giannaki, Mary Michael, Chrysoula Kangelari, Maria Charalambous, Petroula Stamouli και Betty Statiri. Φύλακες: Stelios Marakas, Hayden (Χάρης) Tsavalas, George Statiris, Dimitris Perdikis. Διεύθυνση Παραγωγής: Evelyn Tsavalas. Γενικός Συντονισμός: Melro Papadopoulos. Υπέριτιλοι: Mimika Valaris. Φωτισμός και ήχος, ο αξεπέραστος για άλλη μια φορά Θανάσης Φωτιάδης. Προβολή υπερτίτλων: Petros Michalopoulos.

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ λοιπόν με τους επαίνους που δικαιούνται τους συντελεστές των παραστάσεων της τραγωδίας Τρωάδες (Γυναίκες της Τροίας) θα επιχειρήσω μια ψιλοανάλυση στο έργο του Ευριπίδη και αν νομίζει κάποιος πιο διαβασμένος (υπάρχουν πολλοί) ότι δεν τα βλέπω σωστά, ας σπεύσει να με διορθώσει. Κι όχι μόνο δεν θα τσαπιστώ, αλλά θα του πώ κι ευχαριστώ!

(μέχρι τον Γανυμήδη το τεκνό του Διός) αλλά εγκαταλείφθηκε από τους Θεούς -εντελώς!

ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΩΑΔΕΣ ο Ευριπίδης μάς δείχνει ότι υποτιμά την θρησκεία και, κάθε άλλο, παρά πιστεύει στους Θεούς. Μια και μόνο φράση που βάζει κατ' επανάληψη στο στόμα ηρωϊδας του τα λέει όλα: Όταν πεθάνεις είναι σαν να μην έχει ποτέ γεννηθεί. Άρα δεν υπήρξες, δεν θα υπάρξεις και τα

που έτυχε να παρακολουθήσει αυτή κατέχει κορυφαία θέση! **ΝΟΜΙΖΩ** ότι μετά απ' αυτό το περιστατικό δεν θα ήταν άδικο, ούτε υποτιμητικό ν' αποκαλούμε Ευριπίδη τον Δρα Γιώργο Παξινό, που απόλυτα συμφωνεί μαζί στην ανυπαρξία Θεών και ψυχών.

ΕΝΑ απορίας άξιον ότι ενώ το έργο εμπνέεται (και εμπνέει) συνεχώς ρεαλισμό σε πολλά σημεία αναφέρει και ξανααναφέρει δια του στόματος των ηρωϊδων του ότι αιτία του δεκαετούς πολέμου, των δημιουργηθέντων ανεπίπτων τραγωδιών και δραμάτων, καθώς και των αμέτρητων θυμάτων ήταν αυτή η καταραμένη η Ελένη!

... **ΕΝΩ** είναι βέβαιον ότι η... οικιοθελής «αρπαγή» της σκανδαλιάρας ωραίας Ελένης - εάν υπήρξε - ήταν η **ΑΦΟΡΜΗ** της πολεμικής επίθεσης εναντίον της Τροίας, τους θησαυρούς της οποίας οι αρχαίοι ημών πρόγονοι πολύ λιγουρεύονταν και ήθελαν - πάση θυσία - ν' αποκτήσουν!